

е бугарски, ни Руски, ни Славенски него *безправилна* смјеса изъ ова сва три језика“ [„Скуплени граматички и полемички списи Вука Караџића“ кн. друга. свеска I стр. 230]. Видите ли, какъ Вукъ говори за тия дѣйци и за тѣхнитѣ дѣла? Хаджи Иоакимъ отъ Кичевско и Кирилъ Пейчиновичъ отъ Тетовско пишѣтъ книги, и тия книги сѣ бѣлгарски книги. Имали въ вашата литература да се спомѣнватъ имената на тия мѣжѣ като дѣйци на сѣрбското литературно поле? Не. Защо това? Защото всичкитѣ ваши списатели и историци сѣ считали Македонската страна и дѣйцитѣ въ неѣ за бѣлгарска страна и бѣлгарски дѣйци.

Нека продѣлжимъ нашитѣ бѣлѣжки.

6). *Отецъ Неофитъ Рилски*, родомъ отъ Разлошко с. Баня пише бѣлгарски учебници, печата ги въ Крагуевацъ въ 1835—1837 година.

7. *Христаки Павловичъ*, който се казва родомъ отъ Дупница „Македонска“ още въ 1845 год. пише и печати книги въ Бѣлградъ и Будимъ.

8. *Емануилъ Васкидовичъ* отъ Мелникъ, пише и печати книги въ 1847 год.

9. *Натанаилъ Стояновичъ* отъ Скопско пише и печати книги още въ 1847 год.

10. *Иоаникии Охридский* отъ Охрида, пише и печати книги въ 1850 год.

11. *Партени Полянски* отъ Охридъ пише и печати книги въ 1859 год.

Да продѣлжавамъ ли веригата отъ великитѣ дѣйци изъ нашето възраждане, които съ своето перо будихѣ нашиятъ народъ? Азъ мислѣ, че щѣ бѣдѣ отекчителенъ за това и спирамъ. Тия дѣйци сѣ печатали своитѣ трудове въ Бѣлградъ, въ столицата на свободното сѣрбско кѣвѣство, и нищо не е можало да повлияе върху тѣхнитѣ национални чувства. Ако Македония е сѣрбска страна, ако населението въ неѣ е сѣрбско — какъ мислите, не щѣха ли тия дѣйци да работѣтъ на сѣрбското книжовно поле? Кой е повлиялъ надъ тѣхъ, та влѣхъ между македонското население бѣлгарски национални чувства?

Нѣ да посочимъ и нѣколко имена отъ дѣйцитѣ отъ по ново врѣме.